

15/10

Til

kongen.

Jeg har idag fått meddelelse om at Høiesterrett 13de ds. har stadfestet Legmannsrettens dom, hvorved jeg er dømt til døden.

I den anledning henholder jeg mig til de redegjørelser, skriftlige og muntlige, som jeg har gitt under saken. Min sak er ikke bare en juridisk sak, men først og fremst en politisk og historisk sak av omfattende og dybtgripende karakter, hvor forholdene er særdeles kompliserte og på ingen måte helt klarlagt.

Saken er derfor ikke egnet til endelig avgjørelse etter straffe paragrafer, og i særdeleshet ikke etter provisoriske anordninger utfordiget i utlandet under krig og hvis lovlighet kan bestrides.

Endnu mindre kan den ensidig avgjøres på grunnlag av den motsetning i politisk syn som har vist sig overalt under behandlingen av denne sak og hvorved det hele reduseres til et maktspørsmål.

Selv medlemmene av Høiesterrett har grepet inn i saksforholdet ved sist initiativ til dannelsen av administrasjonsrådet i samarbeide med de tyske myndigheter.

Denne handling, der som den norske regjering selv uttalte i kungjeringen av 17.4.1940, ikke hadde rettsgrunnlag i noen norsk lov, førte usiddebart til etableringen av Rikskommisariatet og Gestapo og til at Norges selvstendighet likeoverfor okkupasjonsmakten gikk tapt, således som måtte forutsees.

De som har ansvaret for årsaken til denne utvikling med alle dens ulykkelige følger, er ikke de rette til å dømme en mann som har satt alt inn på å bøte på disse skjebnesvangre feil og som vil legge intresser likeoverfor okkupasjonsmakten.

Eller ikke foreligger ennå resultatene av de nedsatte komiteers undersøkelser av de forhold som danner bakgrunnen for hele denne sak, og for min handlemåte. Jeg sikter i særdeleshet til de forhold som mot folkets vilje bragte Norge inn i krig, og helt uforberedt.

Av de muntlige og skriftlige redegjørelser som jeg har avgitt i forskjellige instanser, vil fremgå hvad jeg mener om dette.

Selv om mening står mot mening, vil en ikke i all fremtid så lett kunne komme forbi de faktum at en god nordmann som

har ofret hele sitt liv for sitt land og folk, og etter beste evne og med godt resultat har ledet landet i disse/^{fem} vanskelige krigsår, ~~ha~~ men ikke tillit til den som forræder og forbryter, og uten at hans positive innsats kommer det ringeste i betraktning. Og heller ikke hans patriotiske motiver og de omstendigheter hvorunder han har handlet.

Det er ikke gjort noe forsøk på å forstå hverken min eller Norges i Svalings ærlige og gode vilje og vel begrunnede handlinger. Der tvil er tatt som bevist anklage.

At man allerede nå skal forstå min innsats for ~~den~~ alle Europa, og dermed Norge mot Østen, og for å skape et europaisk allianse slik som den historiske og tekniske utvikling og også Norges livsinteresser krever, det venter jeg ikke. Men min ~~innsats~~ innsats for landet burde en kunne innse og i rettferdighets og sannhetens navn anerkjenne.

Jeg vil også framholde at Nasjonal Svalings ideologi er utformet av meg allerede i 1918, altså lenge før den tyske nasjonal-socialisme og helt uavhengig av denne.

Du adskiller seg fra den på fundamentale punkter og kan ikke settes i samme kategori eller klasse. Nasjonal Svaling betegner en selvstendig nordisk og kristelig livsanskuelse.

Denne selvstendighet blev også sterkt framhevet under krigsårene, selv om en på grunn av Okkupasjonens trykk ikke ~~kunde~~ bringe den klart til uttrykk offentlig.

Derfor klarer jeg fast at en rekke av anklagene mot meg er også fremsett og godtatt uten årsak og bevis.

Jeg er urettferdig og uskyldig dømt.
og mange menneskeliv er knyttet til min.

Et slikt urettferdig dom fullbyrdes nu efter at ~~land~~ og friheten er vunnit tilbake, begges i rettens og fedrelandets navn et gyttisemori.

Det bringes over det norske folk et ansvar som vil bli historiens strenge dom.

Men jeg blir dømt om jeg lider martyrdøden.

svaret på dette spørsmål tilligger nu deres
og det er deres ansvar i gjering.

Jeg søker ikke om nåde for mig selv. Men jeg vil be om nåde pga. bestemt om at det vises mildhet likeoverfor de medlemmer av Nasjonal Svaling som er under rettsforfølgning.

De aller fleste av dem har utvilsomt ut fra sannt

-3-

patriotisk sinnelag sluttet sig til den av mig ledede bevegelse og mente det beste for sitt land.

La ikke det norske rettssamfunn bli en kalget grav og folket ta varig skade på sin sjel.

Den strenge straffeforfølgning og almindelig forfølgelse i det hele tatt som nå finner sted mot Nasjonal Samlings folk, kan vanskelig forenes med Grunnloven og er i høi grad urettferdig.

Den har præg av uhemmet hevnløst mot politiske motstandere og av et villkårlig oppgjør. Det skapes en dyp splittelse i folket og et sosialt sar som det vil ta artier å læge.

Krigsutviklingen og forholdene i Norge under besettelsen er ikke sar enlignes med forholdene i noget annet land: De er helt forskjellige, og må derfor ogsa behandles forskjellig, og ikke som et land i et almindelig efterkrigsoppgjør i Europa.

Det er ogsa all grunn til å erindre at en ting er hvad man gjør i stridens hete og under krigens trykk. En annen ting er hvordan man skal optræde når det er blitt fred og grunnlaget skal læges for landets fremtidige utvikling.

I ærbødighet

V. J.